

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010762
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221010762.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a Ing. JUDr. Milana Hušťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obhajcu obžalovaného a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/37/2021 zo dňa 27.1.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 312 ods.4 Tr.por. predsedníčka senátu berie na vedomie späťvzatie odvolania obhajcu obžalovaného C. D. E. a obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 27.1.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v Košiciach a inde riadne neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým dcéram F., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. X.X.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/187/2008 zo dňa 3.11.2019 právoplatného dňa 2.12.2009, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, čím takto za obdobie od 1.2.2020 doposiaľ dlhuje k rukám matky G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, I. sumu vo výške 1.052,82 eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/12/2017 zo dňa 29.1.2020 právoplatným toho istého dňa, bol za taký čin odsúdený.

Súd mu za to uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obhajca obžalovaného podal odvolanie, v ktorom uvádza nasledovné:

Prvostupňový súd sa v odsudzujúcom rozsudku nedostatočne vysporiadal s obhajobou, že v posudzovanej veci neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy. V tomto prípade úplne absentovalo naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu, kde Trestný zákon vyžaduje zavinenie aspoň vo forme nedbanlivosti, avšak v jeho prípade čo i len nedbanlivostné zavinenie úplne absentovalo.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozhodnom období nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky, nebol vedený ako platiteľ poistného na sociálne poistenie, ani nebol v Sociálnej poisťovni vedený u žiadneho zamestnávateľa a zároveň nepoberal nemocenské dávky ani dávky v nezamestnanosti. Vykonaným dokazovaním sa zároveň nepodarilo zistiť ani existenciu akéhokoľvek jeho majetku. Z uvedeného je zrejmé, že dokazovaním sa nepodarilo zistiť akýkoľvek jeho majetok alebo akýkoľvek čo i len občasný príjem, z ktorého by mohol uhrádzať výživné. Keďže platiť výživné mu znemožňovali objektívne skutočnosti spočívajúce v jeho nemajetnosti, ktoré boli nezávislé od jeho vôle, nemohol sa dopustiť spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy. V konaní nebolo preukázané, že by bol vôbec schopný výživné uhrádzať.

Prvostupňový súd sa s touto obhajobou v odôvodnení rozsudku náležite nevysporiadal a k naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy uviedol len to, že sa konania dopustil úmyselne. Toto súd usúdil zo skutočnosti, že predchádzajúcim odsúdením mal byť upozornený na povinnosť riadne si plniť vyživovaciu povinnosť a na trestné následky vyhýbania sa tejto povinnosti voči maloletým deťom. Napriek takejto výstrahe mal naďalej plniť vyživovaciu povinnosť, a preto mal minimálne vedieť, že takým konaním spôsobí porušenie zákona, s čím mal byť uzročený.

Samotné zistenie, že osoba si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ešte neznamená, že sa dopúšťa trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Pre vyslovenie záveru, že obvinený sa dopustil tohto trestného činu, musí byť preukázaná aj subjektívna stránka jeho skutkovej podstaty. Pri skúmaní zavinenia páchatel'a trestného činu podľa § 207 Trestného zákona je potrebné vychádzať z jeho sociálnej, majetkovej a finančnej situácie, pričom treba náležite zistiť i dôvody, ktoré sa o túto jeho situáciu pričínili. Ak sa ani napriek tomu nepreukáže naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu, je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože ako trestný čin zanedbania povinnej výživy nemožno posúdiť konanie povinného, ktorý si neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného za predpokladu, že neplnenie nie je pokryté jeho zavinením.

Omisívne konanie páchatel'a spočívajúce v neplnení, resp. úmyselnom vyhýbaní sa plneniu zákonnej vyživovacej alebo zaopatrovacej povinnosti musí byť z hľadiska naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy, pokryté zavinením páchatel'a nielen pokiaľ ide o existenciu vyživovacej povinnosti a oprávnenej osoby vo vzťahu k tejto povinnosti, ale aj o existenciu zavinenia vo vzťahu k hodnote jeho vlastného majetku a jeho schopnostiam a možnostiam uhrádzať z takéhoto majetku výživné oprávnenej osobe v dotknutom období.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok čo do jeho výroku o vine ako aj do nadväzujúceho výroku o treste zrušil a spod obžaloby ho oslobodil.

Po otvorení verejného zasadnutia a zistení prítomnosti procesných strán obžalovaný A. B. po porade so svojím obhajcom výslovne prehlásili, že odvolanie v zmysle § 312 ods.2, ods.3 Trestného poriadku proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/37/2021 zo dňa 27.1.2023 berú späť v celom rozsahu.

Keďže v danom prípade neboli zistené prekážky, ktoré by bránili späťvzatiu odvolania, prehlásenie o späťvzatií bolo výslovné v zmysle § 312 ods.2 Tr.por., učinil ho obžalovaný po porade so svojím obhajcom, pričom prehlásenie bolo urobené skôr než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.